

Akarom!

Köszöntés: „Folyamodjatok az Úrhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen! Emlékezzetek csodatetteire, amelyeket véghezvitt, csodáira és döntéseire, ti, Ábrahám utódai, kik szolgálai vagytok, Jákóbnak fiai, kiket kiválasztott! Ó, az Úr a mi Istenünk (Zsolt 105,4-7a).”

Kezdő ének: 166:1-2: Urunk, Jézus fordulj hozzánk...

Fennálló ének: 291:1: Ó, mi kegyelmes Krisztusunk...

Fő ének: 291:2-11: Mi szívünket, kegyes Isten...

Előfohász: „Siess, Uram, hallgass meg, mert odavan a lelkem. Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak megnyitattik (Zsolt 143, 7a; Lk 11,10).”
Ámen.

Lekció: Máté evangéliuma 8, 1-4

„Amikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt, és íme, odament egy leprás, leborult előtte, és ezt mondta: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz. Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és ezt mondta: Akarom. Tisztulj meg! És azonnal megtisztult a leprától. Ekkor így szólt hozzá Jézus: Vigyázz, senkinek se szólj, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az áldozati ajándékot, amelyet Mózes rendelt el, bizonyosságul nekik.”

Előima

Védelmes Atya Úr Isten, pártfogó Fiú Úr Isten, megszentelő Szentlélek Úr Isten! Gondolatunk ezen a vasárnapon is Téged keres, Aki több vagy mindennél. Fő boldogságunk, áldott életünk reménye az, hogy ragyog kegyelmed Krisztusban felénk, és kiáltásunk, panaszunk, sóhajtásunk ellenére van mit megköszönni, hiszen bennünket az elmúlt héten is sasszárnyakon hordozott szereteted, vezérelt az áldott reménység és csak hála van ott, ahová sokszor beköltözik a keserűség. Köszönjük, hogy tapasztaltuk és ma is tapasztaljuk, hogy Bíróként szövetségre akarsz lépni a bűnösökkel, Igéd lámpás és üdvösségünket munkálja. Ki hallott már valaha ilyen cselekedetről. Állj most – kérünk – a közepre és szólíts meg! Állíts bennünket is a közepre és add, hogy ismeretlenül is gyógyulásban legyen részünk. A Te nagyságodat, a Te hatalmat szeretnénk újból látni, de ahhoz meg kell világítanod elkopott, elfáradt tagjainkat, hogy egy szívvel és egy szájjal dicsőítsünk Téged, a mi Urunk Jézus Krisztus Istenét és Atyját. Tégy szabaddá mindentől és mindenkitől – kérünk. Tégy a foglyoddá, hogy csak Neked engedelmeskedjünk. Oldj fel, küldj el és tölts el tűzzel, hogy érezzem és lássam, mire van szükségem nekem, családomnak és gyülekezetemnek. Szólj Urunk, mert hallják a Te szolgálóid

és azt akarjuk, hogy tisztíts meg és jó bizonyoságként állíts oda azok mellé, akik még nem ismernek Téged. Jézusért, hangozzék egyszavas igehirdetésed, hogy tudjuk, Te mit akarsz személyesen velünk cselekedni. Áldd meg istentiszteletünket és Igéd igazságával taníts élő hittel, jó reménységgel bátor szeretettel kilépni e templom falai közül a nagyvilágba. Hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 289:2: Jézus, én reményem...

Textus: Lukács evangéliuma 5,13-16

„Jézus kinyújtva a kezét, megérintette őt, és így szólt: Akarom, tisztulj meg! És azonnal megtisztult a leprától. Ő pedig megparancsolta neki: Senkinek ne mondd el ezt, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és ajánlj fel áldozatot megtisztulásodért, ahogyan Mózes elrendelte, bizonyoságul nekik. De a híre annál jobban terjedt, és nagy sokaság gyűlt össze, hogy hallgassák, és meggyógyítsa őket betegségeikből. Ő azonban visszavonult a pusztába, és imádkozott.“

Ünneplő keresztyén gyülekezet, kedves testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus az Őt hallgató tömeggel elindul lefele a hegyről. Vannak, akik nem távoznak el Mellőle, de vannak, aki elsietnek, mert tudják, hogy hogyan, milyen módozattal tanít Krisztus. Hatalom, még hozzá mennyei hatalom áll az Ő szavai és tettei mögött. Jézus ezzel az összesereglett tömeggel érkezik meg Kapernaumba. Egyszerre csak a semmiből előlép egy leprás. Minden törvényi rendelkezés ellenére, félelem nélkül, hogy megkövezik, Jézus elé áll. „Lesz a mi lesz” alapon ott van Jézus előtt, hiszen neki már nincs vesztenivalója. Nem tudjuk, hogy hívják. Nem tudjuk, hogy hallotta-e Jézus teljes Hegyi beszédét megbújva a tömegben. Nem tudjuk, hogy éppen koldulva állt az útszélén, vagy a pusztá felől érkezett Kapernaum határába. Egy bizonyos ez az ember komoly és visszafordíthatatlan betegségben szenved.

Igen, drága testvérek! A Hegyről még Jézusnak is le kell jönni, hogy meglássa az embert. Egyszerre csak a nagy tömeg szertefoszlik, még a tanítványokat sem említi egyik evangélista sem, csak Jézus áll meg emellett az ember mellett. A lepra – a legkegyetlenebb és legmegvetettebb betegség a világon. Először Komáromban szembesültem vele, ahol segédlelkészként az asszonytestvérek minden héten,

hétfőn reggel a hétkezdő áhítat után délelőttjüket azzal töltötték, hogy kötszereket készítsenek a világon élő leprások számára. Mentőmisszió ez, hiszen ez a fertőző betegség bizony a világ tájain még ma is jelen van. Szenvednek, sínylődnek és számkivetettként élnek. Nincs senki, aki melléjük szegődne. Nincs senki, aki megtámogatná őket. Ezzel a beteggel is csak Jézus áll le beszélgetni. Csak Jézus. Csak Isten Fia. Csak a Megváltó. Csak a Szabadító. Senki más. Ez a különös találkozás csak Jézus számára érdekes.

Ez a leprás pedig kezdeményez. Leborul Jézus lábai elé és könyörög. Érdekes, hogy a leprás nem egészséges, hanem tiszta akar lenni. Könyörgése őszinte vallomás: *„Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.”* Tiszta és tisztátalan. Egészséges és beteg. Kiemelt és lenézett. Ő eleget hallotta, hogy mit szabad és mit nem, és egy kérése van, és ennek a kérésnek a tartalma a belső és a külső megtisztítás. Meg akar tisztulni és teljesen szabad akar lenni mindenki véleményétől, hiszen a lepra abban az időben és sok mai kultúrában is azt jelenti, hogy az embert Isten megátkozta. Közben ebben az egymondatos imádságban benne van az is, hogy Ő nem akarja a saját akaratát rá erőszakolni Jézusra. Neki nincs hatalma semmi és senki felett. Ő egy elveszett, beteg és tisztátalan ember. Neki nincs semmije. Ő belsőleg és külsőleg is nyomorog. Neki nincs érdeme, nincsenek pluszpontjai, ő nem tud Jézusnak semmit sem felkínálni. Ő egy élő halott. Ő egy vánszorgó senki. Ő már senkinek sem hiányozna. Őérte senki nem áldoz. Őérte senki nem imádkozik. Őt messziről elkerülik. Ő szinte nem is létezik. Neki nincs joga kérni se, nemhogy még kapni. Drága Testvérek! A betegséget Isten felhasználja életünkben. Megállít, alázatossá tesz, megtanít imádkozni és ráhagyatkozni arra, Akinek valóban hatalma van. Van olyan állapot, amikor az ember már nem kér, nem vár semmit, nem mond semmit, nem érzékel semmit, sőt csodaként éli meg, hogy valaki megszólítja és kezdeményezhet. Leborulhat, elárulhatja kicsoda és mit tehet érte Isten Fia. Az ember ugyanis semmit nem tett, nem tesz és nem is fog tenni. Amikor már csak Ő maradt, Ő a nagy Ő, Aki elmondta a hatalmas prédikációt, Aki úgy

tanít, Akinek a szavai mögött érezhető a hatalom. Ez a névtelen leprás nem borul le akárki előtt, de Jézus előtt igen, mert érzi és tudja, hogy kiöntheti Előtte élete valódi fájdalmát. Az alázatos beteg megadja magát, feladja magát és kijelenti Jézus előtt: „én ez vagyok és semmim sincs, amit Eléd hozhatnék, ami Neked is és másoknak is érték lehetne. Nincs, egyszerűen nincs semmim. Az én életem legnagyobb problémája a tisztátalanság, és ha akarod, ezen változtathatsz.”

Ez a hozzáállás Jézus számára elfogadható. Ezt várja minden Előtte leborulótól. Jézus azt mondja: Akarom. Jézus valójában minden embertől ezt akarja. Egy mondatban, egy rövid őszinte vallomásban benne legyen életed, valód semmije. A senki és a semmi állapot Jézus előtt a valami. Azt ugyanis lehet formálni. Az üres ember megtölthető. A megüresített ember hagyja magát. Jézus ilyen életéken akar és tud segíteni. Minden baj, minden betegség, minden bánat, minden fájdalom, minden békétlenség mögött, ha ilyen hozzáállás lapul, mint ennek a törekeny tisztátalan egy leprásnak az élete, akkor van segítség. Van gyógyító ír Jézus részéről: AKAROM. Az Úr kinyújtott keze akarja. Az Úr erős támasza akarja. Méghozzá erős szorítást érzékelünk Jézus részéről. Az Ő akaratának a kifejezője az erős szorítás. Magához vonja az embert. Azt az embert, akinek nem volt embere, akinek nincs önérde, akinek nincs, azt az embert szenvedésben formálja a Mester. Ő tud és akar segíteni. Erős és határozott felemelést tapasztalunk és tapasztalt a leprás is. Jézus kezét nyújtja, Jézus felemel, Jézus kiemel. Krisztus visszafogad és befogad. Aki eltaszított és megvetett volt, egyszerre csak érzi a szeretetet, a hűséget, a megbocsátást, a megtisztító kegyelmet és befogadó irgalmat. Emellett Jézus nemcsak megtisztítja, megerősíti, visszasegíti az életbe, hanem amint a hegyen tanította: *„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy betöltsem azokat.”* (Mt 5,17) A törvényt betöltő Krisztus elküldi a törvény képviselőjéhez, hogy mindenki mondja ki rá, hogy valóban megtisztult. Jézus nem akarja, hogy a megtisztult ember önelégült

legyen. A törvényt be kell tartani és Jézus betartatja. Nincs helye dicsekvésnek a megtisztított ember életében. Nincs helye semmi féle csúsztatásnak a meggyógyított ember életében. Isten visszaadta életed, de az ember mondja ki rá az Áment. A pap kimondott szava igazolja Jézust, hogy Ő a mózesi törvényeket nem sérti, hanem valóban betölti. Jézus nem akar hamis hitet ébreszteni senkiben, amelyik csak a csodákban és a jelekben hisz. Az élő hit valódi megtestesítője Krisztus. Érdekes, de tanúságos! Jézus ellenfeleinek kell kimondani: Megtisztult! Itt nincs mit csúsztatni, meghamisítani. Magát Krisztust nem fogadják el, vagyis nem akarják elfogadni, de közben látják csodáit és jeleit, amiket nekik kell szinte átellenőrizni. Jézus tehát a papoktól is elvárja, hogy véleményt nyilvánítsanak. Kimondják: A Messiás itt van, eljött.

Lukács evangélista elbeszélése szerint Jézus ezek után a történések után elvonult imádkozni. Elmegy, kivonul a pusztába, mert sajnos tapasztalja, hogy a leprás meggyógyítása után is Őrá úgy tekintenek, mint egy átkozott leprásra. A szenzációhajhászás nem az Ő asztala. Elmegy és imádkozik. Kivonul és az Ő legnagyobb szolgálata az imádság. Minden veszélyt elhárít. Minden nagy hangút elnémít. Mindenkit Isten elé visz. Ő azt akarja, hogy mindenki megtérjen és éljen. Jézus az a valaki, aki érted is imádkozik. Jézus az a valaki, aki veled is törődik. Jézus az, Aki hozzád kész lehajolni és Tőle hallhatod: AKAROM. Jézus csendessége teszi értékke a te életed is. Ő a saját pihenését rövidíti meg. Ő elmenekül a tömegek zajától. Ő még a tanítványait is hátra hagyja és a magányt keresi, azt a leprást kiközösített magányt, amelyben egyedüli támasza és beszélgetőtársa az Atya. Jézus igazi műve az imádság érted és értem. Az imádságon van a hangsúly. Jézus imádsága a határkő. Az értékes magány az élet értelme. Valaki ma is érted imádkozik, az Atya jobbján könyörög dicsőséges Úrként, hogy ismerd fel tisztátalan voltod, megtörve és üresen ad neki magad és meglásd, hogy Jézus vérében megtisztulsz minden szennytől. (459. dicséret) Ő akar és Ő tud segíteni. Sebhelyes keze átölel, betakar, megszorogat, hogy lásd az Ő megüresített volta a

te életed valódi betöltője. Ő a név, Ő a jel, és mégis nagy szégyen, hogy Neki ma is várni kell. (457. dicséret). Ámen.

Utóima:

„Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az Isten! De én elesett és szegény vagyok, siess hozzám, Istenem! Te vagy segítségem és megmentőm, Uram, ne késlekedj (Zsolt 70,5b-6)!”

„Abban az időben így szólt Jézus: Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és felfedted az egyszerű embereknek (Zsolt 9,3).”

„Ő majd megvilágítja a sötétség titkait, és nyilvánvalóvá teszi a szívek szándékait, és akkor mindenki Istentől kapja meg a dicséretet (IKor 4,5b).”

„Bizony a sok álommal és a sok beszéddel együtt jár a hiábavalóság. Ezért féld az Istent (Préd 5,6)!”

„De az Úr igaz Isten, élő Isten, örökkévaló Király (Jer 10,10a)!”

„Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze (Ézs 53,5a).”

„Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne (2Kor 5,21).”

„Könyörülj, Istenem, könyörülj rajtam, mert nálad keres oltalmat a lelkem! A felséges Istenhez kiáltok, Istenhez, aki mellém áll (Zsolt 57,2a-3).”

„Hamar eljön templomába az Úr, aki után vágyódtok, a szövetség követe, akit kívántok. Jön már! – mondja a Seregek Ura (Mal 3,1).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Bizony mondom nektek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe. Mert mindannyian a fölöslegükből dobtak, ő azonban szegénységéből mindent beledobott, amije csak volt, az egész vagyonát (Mk 12,43-44).”

Áldás: „Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre (Jn 1,16).” Ámen.

Záró ének: 300.dicséret: „Lelkem, drága Jézusa...”